

Formanden har brugt den Maade, som naturligtvis er hjemlet i Forretningsordenen, at han ikke følger Risten paa Galerne i den Orden, hvori de ere indtegnede, men skyder Galerne ind imellem. Jeg siger selvfølgelig ikke dette som en Anke mod Formanden, men kun som en Motivering af, at man undertiden kan komme lidt langt borte fra det Tidspunkt, da man ønskede at tale. Jeg ønsker for mit Vedkommende at gøre et Par Bemærkninger til to af de Endringsforslag, der foreligge. Det første af disse er Forslaget Nr. 208, Understøttelsen til Soldaterhjem. De to ærede Medlemmer, der, som jeg antager efter deres Stilling her, repræsenterer det særlig radikale, foreslaa at nægte denne Bevilling. I min borgerlige Egenskab uden for dette Ting burde jeg jo være særlig erkendelig for den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fra Ribe (Bust) har taget sig af Bladens Sag i dette Spørgsmaal. Jeg er imidlertid ikke særlig bevæget i den Anledning. Det forekommer mig nemlig at være en noget ringe Anledning, det ærede Medlem her har grebet til at komme saaledes op paa Røthurnen, som han gjorde i Dag. Det er jo, som det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm) antydede, et ganske ubehdelligt og for Soldatens og Bladens Skyld temmeligt ligegyldigt Spørgsmaal. Man skulde tro, at det ærede Medlem, den Gang han var Soldat og vandt den Berømmelse, hvormed man saa jævnlig hører her i Tinget, havde været indeluffet inden for Kasernens Mure og ikke havde hørt noget fra det borgerlige Samfund, saa bevæget som han taler om, hvorledes hans Søner og Døtre (Munterhed) — ja, om Forlæbelse ikke Døtrene, men kun Sønerne, naar de komme i Tjenesten, ikke kunne finde ordentlig Ræsoning. Det ærede Medlem kan være ganske rolig. De tre Blade, hvormed der er Tale, udgaa daglig i et Oplag af 80,000 Eksemplarer, hvoraf over Halvdelen er af det Blad, jeg har den Ære at udgive, og den ærede Krigsminister kan luffe af saa meget, han vil, det er, som det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds siger, dog saaledes, at saa snart Soldaten kommer uden for Kasernen, kan han ikke komme noget Sted, uden at han finder „Aftenbladet“, „Politiken“ og „Socialdemokraten“. Det er endogsaa en Fordel for disse Blade, at Ministeren luffer af for dem, thi hvis Soldaterne kunde læse disse Blade i Soldaterhjemmene, vilde vi ikke blive af med saa mange Eksemplarer deraf udenfor som nu. Det forekommer mig, at man har stillet dette Spørgsmaal noget højt op. Jeg skal dog, da jeg i og for sig ikke billiger den Par-

tisthed, der gør sig gældende i Soldaterhjemmet med Hensyn til Bladholdet, give en lille Oplysning, som maatte har nogen Interesse, nemlig at Soldaterhjemmet paa Kristianshavn udtrykkelig har frabedt sig saadanne Blade. Jeg tilbød en Gang dette Soldaterhjem mit Blad og troede at gøre det en Tjeneste derved. Jeg tegnede Soldaterhjemmet som Friabonnet paa Bladet, som det hedder, men et Par Dage efter mødte et af Bestyrelsens Medlemmer, naturligvis ikke Hans Excellence Krigsministeren, men et mere civilt Medlem, og med mange venlige Bemærkninger om, at man satte Pris paa den Smødefommen, der var vist, udtalte han, at man ikke ønskede at have den Slags Blade derinde. Altsaa ikke blót abonnerer man ikke paa disse Blade, men man frabeder sig dem, selv naar de tilbydes gratis. Det er jo i og for sig ikke noget vigtigt Spørgsmaal, men det viser sig jo, at der i dette Forhold hersker den samme Partisthed som i alle Statsinstitutioner, den samme Partisthed, som viser sig deri, at naar man sejler med Statsfærgen over Bæltet, finder man der „Berlingske Tidende“ og maatte et andet Høireblad, men ikke noget Oppositionsblad. Det er den sædvanlige Ækonomi, der vises fra Regeringspartiets Side, idet det sørger for sine egne, hvor det kan komme til, ikke for de andre; dem har det ingen Interesse for. Derfor forekommer det mig ret malplaceret, at de to radikale Medlemmer, det ærede Medlem fra Ribe (Bust) og det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) her stille sig i Postur over for den lille Bevilling. Jeg tror, at man inavere skal gøre noget mere for Soldaterne, naar de komme ind, end noget mindre, og derfor stemmer jeg med stor Fornøjelse for dette Forslag. Siden jeg nævnte det ærede Medlem fra Ribe, skal jeg ikke undlade at tilføje, at jeg i Dag hørte ham med ganske særlig Fornøjelse. Det er, naar man, som man har haft over for det ærede Medlem, har nogen Mistanke om, at han til Tider har været paa gale Veje, betryggende at høre, at nu er han kommen paa ret Køl igen. Jeg hørte f. Eks. med overordentlig Glæde den Tilslutning, han gav Socialdemokraterne som gode Kampfæller. Jeg mindes en Tid — den ligger vel 4—5 Aar tilbage — da det ærede Medlem talte i en anden Tone om Socialdemokraterne, om disse Mennesker, der kunde springe op, saa meget de vilde, det brød han sig ikke noget om. Jeg mindes, hvorledes det ærede Medlem kom i Rast om ikke med de jydste Socialdemokrater, saa med de jydste Husmænd om at gnave et Ben, som det ærede Medlem